

Til beslutningsforslag nr. B 47. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 24. april 2002

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af organisationsfriheden

[af Ole M. Nielsen (KRF) og Bent Bøgsted (DF) m.fl.]

1. Ændringsforslag

Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti har stillet 1 ændringsforslag til beslutningsforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 10. januar 2002 og var til 1. behandling den 22. februar 2002. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Arbejdsmarkedsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget 1 skriftlig henvendelse fra Kurt Kløve Sørensen, Solrød Strand.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 2 spørgsmål til beskæftigelsesministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og KRF) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF og EL) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Socialdemokratiet finder, at en fjernelse af retten til at indgå eksklusivaftaler vil være et angreb på stabiliteten på arbejdsmarkedet og i samfundet.

Grunden hertil er, at eksklusivaftaler hænger nøje sammen med fredspligten og konkurrenceevnen på hele arbejdsmarkedet.

Eksklusivaftaler har efter Socialdemokratiets opfattelse til formål at forhindre, at uorganiserede arbejdsgivere kan undergrave det organiserede arbejdsmarkeds løn- og arbejdsforhold og virksomhedernes konkurrenceevne.

Efter Socialdemokratiets opfattelse vil en fjernelse af retten til at indgå eksklusivaftaler undergrave fredspligten.

Enhedslisten finder, at der er tale om ét af flere tiltag fra den borgerlige fløj i Folketinget, som har til formål at liberalisere arbejdsmarkedet og undergrave lønmodtagernes kollektive rettigheder, som skyldes deres organisering i fagforeninger og indgåelse af overenskomster.

Forslagets snak om frihed er en frihed for arbejdsgiverne til at spille de enkelte lønmodtagere ud mod hinanden. Det er jo et faktum, at der ikke er lighed mellem arbejdsgivere og lønmodtagere på arbejdsmarkedet af den simple grund, at arbejdsgiverne har ledelsesretten. Kun de kollektive overenskomstrettigheder begrænser den uindskrænkede ledelsesret. Hvis man skal tale om en reel frihed for lønmodtagerne, handler det således om retten til at lede og fordele arbejdet,